

GROUPE RENAULT

Silvia Măgureanu, un Susținător al Cauzelor Frumoase

Continuăm seria interviurilor ce spun poveștile minunate ale colegilor noștri voluntari cu Silvia Măgureanu.

Silvia lucrează în Renault Technologie Roumanie încă din 2008. Mai întâi a făcut parte din echipa Centrului Tehnic Titu, iar în prezent lucrează în cadrul Școlii de Inginerie RTR. Principalele activități în care este implicată Silvia sunt legate de coordonarea campaniei SKILLING-UP și organizarea Parcursului de Integrare în Inginerie pentru noii noștri colegi.

Silvia, te invit să ne împărtășești câteva lucruri legate de parcursul tău. Ce ți-ai dori să știe lumea despre tine?

Sunt născută într-un mic oraș de provincie din sudul țării. Am urmat cursurile singurului colegiu național din localitate, la acea vreme. Ulterior, mi-am îndreptat pașii spre capitală, pentru studiile universitare, deși părinții mei își doreau să dau admitere la o universitate în vest, unde era deja studentă sora mea. Prima oară când am pus piciorul în București a fost pentru înscrierea la facultate și da, a fost șocant. Îmi aduc aminte că primul lucru care m-a frapat a fost graba bucureștenilor. Nu

<https://www.gruprenault.ro/media/2021/silvia-magureanu-un-sustinator-al-cauzelor-frumoase>

înțelegeam de ce se grăbesc, unde se grăbesc...:). Aveam să înțeleg mai târziu.

Am terminat Facultatea de Geografie-Limba franceză, în cadrul Universității din București, în anul 2006. În 2008, m-am angajat în cadrul RTR, în echipa proiectului Centrul Tehnic Titu. Au trecut aproape 13 ani minunați de atunci, în care am învățat mult, am întâlnit o mulțime de oameni buni și frumoși, care au contribuit la evoluția mea profesională și personală.

Povestește-ne puțin despre pasiunea ta pentru voluntariat. Cum a început totul?

În general, evit cuvântul voluntar. Nu mă întrebați de ce....Prefer să folosesc cuvântul „susținător”. **Sunt susținător al unor cauze frumoase.** Acțiuni care se înscriu în sfera voluntariatului am făcut de când eram elevă. În principal, erau acțiuni de ecologizare: în curtea școlii, în pădurea și parcurile din oraș sau de fiecare dată când făceam drumeții pe munte, în studenție.

Postul pe care l-am avut la CTT, responsabil de protecția mediului, a fost unul care mi s-a potrivit mănușă. În fiecare an, de Ziua Internațională a Mediului, am organizat acțiuni specifice, fie în centru, fie în comunitatea dâmbovițeană: ecologizarea anumitor zone, sesiuni față-n-față cu elevii din școlile și liceele din Titu, în care le vorbeam despre ce înseamnă cu adevărat protejarea mediului înconjurător și de ce este atât de important pentru prezentul în care trăim, dar și pentru generațiile viitoare.

Anii au trecut...și destinul mi-a scos în cale două asociații dragi, în ale căror acțiuni mă implic mereu: *Be a butterfly*, prin anul 2010 și *Asociația Unu și Unu*, în 2015, după ce am devenit mămică de fetițe gemene, născute prematur. Asociația *Be a butterfly* sustine proiecte destinate persoanelor cu Sindrom Down și alte dizabilități, care au depășit vârsta de 18 ani. Unu și Unu este asociația națională a nou-născuților prematuri sau bolnavi și îndelung spitalizați la naștere și a familiilor lor. Detalii despre cele două asociații și despre cum puteți să le susțineți, găsiți [aici](#) și [aici](#).

Ca susținător direct al unei cauze, simți o stare de BINE, miști ceva, o picătură într-un ocean, este drept, dar cu puțin se face mult. La scară largă, nu reușești să muți munții din loc, dar la nivel micro, da. Cu baxuri de scutece și șervețele „am mutat munții” pentru un spital de pediatrie de pe Valea Prahovei, câteva produse de curățenie, prosoape și ulei pentru masaj medical la un alt spital, tip sanatoriu și lista poate continua.

Care a fost cea mai frumoasă încurajare pe care ai primit-o, în calitate de voluntar?

La serbarea de Crăciun a ABB era o veselie generalizată, între tineri și părinți, dans și scenete. La final, m-au copleșit emoțiile și am început să plâng, spunând că „Nu pot!” Atunci, două perechi de brațe au venit în jurul meu, m-au strâns cu putere și mi-au spus: „Ba poți, cum să nu poți? Nu există nu pot!”.

Cum te-a schimbat implicarea activă în acțiuni de voluntariat?

Povestea nu este despre mine, ci este despre cât de mult m-am îmbogățit sufletește lângă acești oameni, despre cât de mult am învățat de la ei. Este despre BINE și FRUMOS, în general. Este povestea LOR.

Din umbră, uneori chiar sub anonim total, voi continua aceste acțiuni și voi încerca să le insuflu fetițelor mele același spirit. Spun din anonim, deoarece pentru mine este o metodă prin care mă protejez. Îmi este foarte greu să văd suferință, mă apropiu până unde simt că pot să rezist emoțional, apoi îi las pe alții care se pricep mai bine decât mine.

